

Nr 24.

Utlåtande i anledning av väckta motioner om tryggande av yrkesfiskares nyttjanderätt till av dem arrenderade fiskevatten.

Tredje lagutskottet har till behandling förehåft två inom riksdagen väckta, till lagutskott hänvisade motioner, nr 184 i första kammaren av herr Nilzon, Ivar, m. fl., och nr 385 i andra kammaren av herr Johansson i Mysinge. I motionerna, vilka är likalydande, hemställs, »att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära utredning angående möjligheterna att genom ändrad lagstiftning trygga yrkesfiskares nyttjanderätt till av dem arrenderade fiskevatten».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för motionärernas hemställan, får utskottet hänvisa till motionerna.

Över motionerna har i den ordning § 46 riksdagsordningen föreskriver yttranden inhämtats av lagberedningen och fiskeristyrelsen.

Fiskerättskommittén (SOU 1947: 47 s. 308 f.) ansåg det ur sociala och näringspolitiska synpunkter angeläget att större trygghet bereddades fiskearrendatorer, som utövade fiske yrkesmässigt. Den föreslog därför, att vissa angivna bestämmelser om s. k. sociala jordbruksarrenden, bl. a. bestämmelsen om arrendators optionsrätt, i tillämpliga delar skulle erhålla motsvarande giltighet för här avsedda fiskearrenden. Enligt kommitténs mening var förslaget icke så långt gående, att det kunde väntas göra fiskerättsägarna obenägna att över huvud arrendera ut fiskerätt eller locka dem att i stället upplåta fisket till andra än dem som bedreve fisket yrkesmässigt.

I *propositionen nr 60/1950* med förslag till lag om rätt till fiske upptogs icke någon motsvarighet till de sociala arrendebestämmelserna. Vid lagrådsremissen av förslaget anförde dåvarande chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Sträng (prop. s. 24) att spørsmålet om skydd för vissa fiskearrendatorer enligt hans mening borde bli föremål för förnyad utredning under medverkan av representanter för olika berörda intressen; särskilt måste det förebyggas att de blivande bestämmelserna finge den icke avsedda verkan att strandägarnas benägenhet att upplåta dylika arrenden minskades.

Genom *beslut den 26 maj 1950* uppdrog Kungl. Maj:t åt fiskeristyrelsen att med biträde av vissa sakkunniga bl. a. företaga översyn över de bestämmelser om upplåtelse av fiskerätt, vilka upptagits i fiskerättskommitténs ovannämnda betänkande.

Motionärernas hemställan om utredning har icke vunnit stöd i de över motionerna avgivna yttrandena. Lagberedningen finner sig, då utredning av hithörande frågor nu pågår samt beredningen icke har att taga befattning med utformningen av något förslag i ämnet, böra inskränka sig till att lämna en redogörelse för här redan nämnda förhållanden. Fiskeristyrelsen

framhåller, att i motionerna berörda frågor givetvis kommer att uppmärksammas vid ovan berörda översyn, vilken beräknas kunna avslutas före utgången av innevarande år. På grund härav förordar fiskeristyrelsen, att motionerna måtte avslås.

Utskottet. De s. k. sociala arrendebestämmelserna, som innefattar föreskrifter om rätt till nytt arrende (optionsrätt), om fem års minimitid för giltigheten av arrende, om uppsägningstids längd m. m., gäller i avseende å vissa slag av jordbruksarbeten. Den som arrenderar fiskevatten kan icke åberopa några dylika lagregler. Ej sällan är emellertid de som yrkesmässigt bedriver fiske för sin utkomst beroende av att få arrendera fiskevatten. Yrkesfiskares nyttjanderätt till av dem arrenderade vatten bör därför enligt motionärernas mening i möjligaste mån tryggas.

Förslag i den av motionärerna åsyftade riktningen framlades år 1947 av fiskerättskommittén. I anslutning till att proposition rörande fiskerättslag år 1950 förelades riksdagen beslöt emellertid Kungl. Maj:t att till ytterligare utredning hänvisa vissa fiskefrågor, däribland spörsmålet om skydd för här avsedda fiskearrendatorer. Utredningen, som uppdrogs åt fiskeristyrelsen jämte vissa sakkunniga, torde enligt fiskeristyrelsens uppgift komma att i förevarande hänseende slutföras under år 1953.

Utskottet delar motionärernas uppfattning om angelägenheten av att om möjligt bereda ökad trygghet åt de fiskearrendatorer, som bedriver sitt fiske yrkesmässigt. Det synes utskottet därför av vikt, att den pågående utredningen i ämnet snarast fullföljes. Med hänsyn till att frågan som nämnts är under utredning torde någon riksdagens åtgärd i anledning av föreliggande motioner emellertid icke vara påkallad.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,
att förevarande motioner, I: 184 och II: 385, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 12 maj 1953.

På tredje lagutskottets vägnar:

HUGO OSVALD.

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herrar Osvald, Nils A. Larsson*, Albert Hermansson, Lindahl, Ivar Nilzon, Boo, och Georg Carlsson*;

från andra kammaren: herrar Andersson i Löbbo, Åhman, Johansson i Torp*, Nyberg, Levin, Andersson i Dunker*, Jansson i Hällefors och Munktell.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.